

Møteinnkalling

Utval: **Folgefonna nasjonalparkstyre**
Møtestad: , Odda rådhus
Dato: 31.01.2017
Tidspunkt: 11:00

Eventuelt forfall må meldast snarast på tlf. xxxx. Vararepresentantar møter etter nærare beskjed.

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
ST	Godkjenning av innkalling og dagsorden		
ST	Framlegg - Folgefonna nasjonalpark - Motorferdsel med helikopter og snøskuter til Holmaskjær turisthytte for rørslehemma - Odda		2017/740

ST Godkjenning av innkalling og dagsorden

Arkivsaksnr: 2017/740-0

Sakshandsamar: Astrid Bakke Haavik

Dato: 26.01.2017

Utval	Utvalssak	Møtedato
Folgefonna nasjonalparkstyre		31.01.2017

Framlegg - Folgefonna nasjonalpark - Motorferdsel med helikopter og snøskuter til Holmaskjer turisthytte for rørslehemma - Odda

Framlegg

Folgefonna nasjonalparkstyre avslår søknad frå Odda/Ullensvang turlag om dispensasjon for persontransport med helikopter og snøskuter til Holmaskjer i Folgefonna nasjonalpark. Grunngevinga er kort oppsummert:

- Motorisert ferdsel i nasjonalparken er i utgangspunktet forbode i verneforskrifta § 6.1
- Forvaltningsplanen legg vekt på å halde motorisert aktivitet på eit minimum og spesifiserer at all motorisert persontransport er forbode.
- Naturmangfaldlova § 48 opnar ikkje for å gje dispensasjon for persontransport med helikopter, då transporten vil vere i strid med føremålet med vernet

Om søknaden:

Odda/Ullensvang turlag har ønskje om å arrangere ein tur for rørslehemma born og unge til Holmaskjer turisthytte i Folgefonna nasjonalpark. Turen er planlagd i midten av mai, men planlegginga tek høgde for ulike vêrtilhøve og omsyn til snømengda i fjellet og søkjar vil difor ha løyve for heile perioden frå 1. mai til 15. juni. Det er tenkt å nytte helikopter til å frakte born og følgjepersonell opp til hytta og snøskuter for å frakte utstyr og ytterlegare personell til og frå hytta.

Lovheimel:

Saka gjeld motorferdsel i Folgefonna nasjonalpark. Søknaden må vurderast etter *Forskrift om vern av Folgefonna nasjonalpark*, naturmangfaldlova § 48 og forvaltningsplan for Folgefonna nasjonalpark. Saka skal også vurderast etter naturmangfaldlova §§ 8-12.

Føremålet med å verne Folgefonna nasjonalpark er å:

- *«ta vare på eit stort og tilnærma urørt naturområde, som sikrar heilskapen og variasjonen i naturen frå låglandet til høgareliggjande område med fjell og bre*
- *ta vare på verdfull vassdragsnatur*
- *sikre det biologiske mangfaldet med økosystem, artar og bestandar*
- *sikre viktige geologiske førekomstar*
- *sikre verdfulle kulturminne*

Ålmenta skal ha høve til naturoppleving gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv utan særleg teknisk tilrettelegging.»

I § 6.1 i verneforskrifta er det gitt eit forbod mot motorferdsel på land, i vatn og i lufta under 300 meter.

I retningslinene i forvaltningsplanen for Folgefonna nasjonalpark står det:

- *Motorisert persontransport er forbode.*

Etter naturmangfaldlova § 7 skal prinsippa i §§ 8-12 leggjast til grunn ved utøving av offentlig mynde, og det skal koma fram av vedtaket korleis prinsippa er vurdert og vektlagt i saka.

Naturmangfaldlova § 8-12:

Jamfør naturmangfaldlova §§ 8-12 skal eit tilstrekkeleg kunnskapsgrunnlag leggjast til grunn for vurdering av saka. Ein må sjå på kva verknader motorferdsla har i høve verneformålet og naturmiljøet i området. Saka må vurderast opp mot samla belastning totalt sett for naturmiljøet, samt at ein må vurdere om val av driftsmetode, teknikk og lokalisering er den best eigna og mest skånsamme for naturmiljøet.

Om det ikkje er direkte heimel i verneforskrifta til å gjennomføre eit tiltak må tiltaket heimlast etter § 48 i naturmangfaldlova. Etter § 48 i naturmangfaldlova kan forvaltingsstyresmakta gjere unntak frå vernereglane ved nokre høve og berre om det ikkje kjem i strid med føremålet med vernet og ikkje kan påverke verneverdiane nemneverdig.

Vurdering etter verneforskrifta og naturmangfaldlova §§ 8-12:

Det er ikkje opna for å gje løyve til flyging til persontransport gjennom verneforskrifta, difor må heimelen vurderast etter naturmangfaldlova § 48.

Første ledd i § 48 set rammer for kva unntak som kan vurderast:

«Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.»

Ved vurdering av søknaden har forvaltaren lagt til grunn at det er tilstrekkeleg kunnskap om verknadene av motorferdsel i verneområdet, jf. naturmangfaldlova § 8. I følge Naturbase og Artskart er det for det aktuelle området ikkje registrert artar eller naturtypar som kan ta skade av den motoriserte ferdsla på denne tida av året (databasane er sist sjekka 17.01.2017).

Å oppleve stillheit og ro er blant dei viktigaste årsakene til at folk går på tur og driv med andre former for friluftsliv. Over 80 % oppgjer fred og stillheit i naturen som motivasjon for å gå på tur. Dette må vi rekne med er særleg gjeldande når folk ferdast i ein nasjonalpark, der urørt natur er hovudføremålet med vern. Motorferdsel fører med seg vesentleg støy og kan difor berre tillatast til strengt naudsynte føremål og med vilkår som sikrar verneverdiane i eit langsiktig perspektiv. Det bør ikkje gjevast løyve til transport når det ikkje er naudsynt for ivaretaking av verneverdiane, eller til tiltak det ikkje er opna for i verneforskrifta. Både nasjonale retningsliner og forvaltningsplanen legg vekt på at motorferdsel skal avgrensast i størst mogleg grad. I lovgjevinga knytt til motorferdsel i utmark er det sett eit skilje mellom transport av naudsynt utstyr i samband med hus, hytter og landbruksverksemd, der det er opna for å søke om løyve og persontransport, der det er lite rom for å gje løyve.

Forvaltninga skal vurdere samla belastning som eit tiltak kan ha på naturmiljøet jf. nml § 10. Sjølv om transporten i dette tilfelle ikkje vil skade verneverdiane isolert sett, vil auka motorferdsel samla sett føre til utholing av vernet. Nasjonalparkstyret har ikkje høve til å vektleggja omsynet til kvar enkelt søkjar sine ynskje når føremålet med transporten ikkje er naudsynt transport. I dette tilfellet vil eit løyve kunne opne opp for mange tilsvarande søknader der søkjar føler seg like fortent til løyve, så det skapar ei vesentleg presedensverknad.

Naturmangfaldlova §§ 9 og 11 ikkje vurdert i denne saka då forvaltar gjev framlegg om avslag.

I høve naturmangfaldlova § 12 skal ein ta utgangspunkt i best eigna driftsmetodar, teknikk og lokalisering for å unngå skader på naturmiljøet. Motorferdsel i naturen førar til ein rekke ulemper som støy, forureining, forstyrringar av dyreliv og konflikhtar med friluftslivet. I dette tilfellet vil det vere mogleg å gjennomføre ein tilsvarande tur til breen utanfor nasjonalparken. Dette vil minske miljøpåverknaden i det verna området. På bakgrunn av vurderingar etter verneforskrifta og naturmangfaldlova §§ 8-12, meiner forvaltar transporten er i strid med verneforskrifta, og innstiller på at det ikkje kan gjevast dispensasjon til transporten etter naturmangfaldlova § 48 og søknaden vert avslått.